

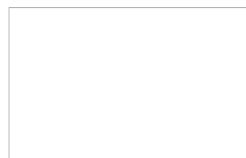
Naeniae In Funere Clarissimi Viri Dn. M. Wendelini Thalii, In Imperiali
Northusa Physici Ordinarii ... Qui Pie Diem Suum Obiit IX. Kalend.
Ianuar. Anno Dei-Hominis M.D.CII. Decantatae in Schola Ilfeldensi
Erphordiae

Th 8° 02725/01 (03)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00002876

urn:nbn:de:urmel-47abae96-1cc3-48f5-8643-e025e195bb9f7-00001443-013

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-47abae96-1cc3-48f5-8643-e025e195bb9f7-00001443-013

N Æ N I Æ
IN FUNERE
CLARISSIMI VIRI
 DN. M. VVENDELINI THA-
 LII, IN IMPERIALI NORTHUSA
 PHYSICI ORDINARIJ, ET
 MEDICI SOLERTISSIMI, QUI
 PIE DIEM SUUM OBIIT

IX. KALEND. JANUAR.

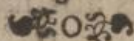
Anno Dei-Hominis MD. CII.

Decantata

in

Scholâ Jlfeldensi.

ERPHORDIÆ

Apud Johannem Pistorium.

CL. V. Dn. M. Andrea Wilkio, &c. mitt: Zimmermann.

AD VIROS NOBILISSIMOS

Dn. Bodonem ab Adelebsch, in Nohra. &c.

&

*Dn. Casparem à Berlebsch, in majori Bodungâ
& Bula. &c. Musarum fautores, & Thalii,
quoad vixit, patronos optimos.*

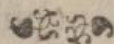
Tætos læta decent; nos tristes tempore tristi
Pro strenis threnos mittimus anxiferos.
Occidit, ut nostis, THALIUS clarissim⁹: cheu,
Quàm nobis paritat mors ea amaritiem!
Hic nobis fuerat longo jam cognitus usu;
Nec minùs hic vobis cognitus arte fuit.
Indicio est, vestri non rarò mentio honora
Facta in saxosis saltubus Harcyniæ.
Quorum igitur potiùs threni mittantur ad ædes,
Quàm quos par luctus cordoliumq; manet?
Si faciles threnis aures adhibebitis, olim
Pro threnis strenas nostra Camœna dabit.

Didascoli Ilfeldenses.

I.
MAGISTER VVEN-
DELINUS THALIUS, MEDICUS.

Per Anagrammatismum, repetitâ vocali U:

HIC SALUS VIVENTUM ERAT,
LUGENDUS IISDEM.

fiduum fuit hîc THALIO cum MORTE duellum,
Is servare homînes, perdere at hæc voluit.
pfa Hygiæa, pater medicæ simul artis, ab illâ
Parte stetere, at ab hac triste satellitium:
Morborum omne genus, Pestis, Dolor omnis ad istam,
Cum Plutone Charon nec procul inde stetit.
Vulnera, quæ sævo Mors intulit improba telo,
Sanavit medicâ protinus ille manu.
Eripuit multos sic letho, ipsiq; Charonti,
Qui lintrem vacuum sæpe reduxit aquis.
In caput hinc THALII conjuravere MAGISTRI
Mors, Pluto, cætus totus avernicolum;
Verum; sæpe licet vanis sint viribus usi,
Ac sævas Mortis spreverit ipse minas:
Oppressere tamen nuper caput istud amatum,
Prostratus victas & dedit ipse manus.
Usa DOLO Mors est: quò non penetrare valebant
Pharmaca, compressit gutturis ostiolum.
Quod nulli vitare licet, simul obtigit illi:
Viventum nullus vincere FATA potest.

A 2

Nec

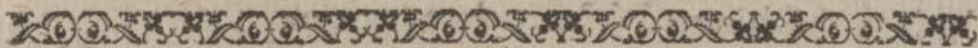
Nec contra Mortem medicis succrevit in hortis
Herba ; nec antidotum pharmacopola dabit.
Hinc Medicum tantum meritò lugemus ademtum.,
Cui similem nunc vix Hercynica ora tenet.
Sit sua laus aliis: Ex nomine collige famam.,
Hoc inde eulogium, hæc inde querela venit:
Hicce SALUS VIVENTÛM ERAT; heu, LUGENDUS
IISDEM!

Hic titulus tumulo dignus & orbe legi
Ergò valetudo cui curæ est corporis ægri,
Lugeat is mecum fata inopina viri.
Qui varias propter dotes, qui propter & artem,
Dignus erat Pylios exsuperare dies.
At tibi plaude, THALI, victrice ex morte triumphæ,
Quæ tibi salvificam stravit ad astra viam.,
Pòst ubi FLOREBIS semper, ceu nobile GERME.,
Et laus FLORESCENS hîc tua semper erit.

*M. Johannes Cajus, Scholæ
Jlfeldensis Rector.*

ODE

I I,

ODE DICOLOS DISTROPHOS.

trusa gesserit necesse est pectora

Vivens poëta mortuus,

Qui Laureatorum intulit Parcas choro,

Diras, malignas, invidas.

Parcuntne? parce quæso Parcis mitibus

His atq; delicatulis,

Quæ nigra fila nent quibusvis candidis,

Quos artium scientia,

Decusq; virtutum efferunt ad æthera,

Ut inter omnes emicent,

Velut jubar Solis, coruscusve Hesperus

Inter minora sidera.

THALIUS superstes qualis extitit, bonum

Afylum ægrotantium,

Terrorq; morborum acrium, Jovæ auspice;

At flebilis modò occidit.

Hinc ingravescens indies vis morbida

Comest medullas plurium.

Hygea mœret orba tanto lumine;

Cum Plebe lugent Nobiles.

Northusa adempto plorat hoc Machaone.

Ora Hercynisq; Pæone.

Diantor udis extumescit lacrumis;

Cultorem Apollo flet suum.

Lugent Oreades, Napææ, Najades,

Diana, Chloris, Gratia.

Quot plantulae, quot flosculi, quot semina

Herbarium flebunt bonum?

A 3

Ob

Obingenſi ſi Parca dotes parcere
 Velit cuiquam, jure huic
 Forent benigna fata, nec crudeliter
 Lethatus (heu!) occumberet.
 Illúdne competit Deabus? quin mage
 Inertia orbis pondera
 Aequum fuiſſet tollier, quæ proſpero
 Aevo diu ſuperſtitant.
 Fatalium ergò num Dearum ſit trias.
 Tibi colenda expendito;
 Ni, fortè lædere expetiſcens clinicum,
 Medetur huic ſalubriter,
 Suiſq; tragulis minata peſſuma,
 Vitâ hunc beavit optumâ.
 THALIUS viget decore virtutum in ſolo,
 VIRET beatus in polo.
 Sic duplicem vitam dedit mors unica:
 Quis taliter mori abneget?

 EPITAPHIUM.

ΕΝθάδε κοιμῶμαι ΘΑΛΙΟΣ περ πάριδεν ἀκρίης
 Τρυνῶν, ἰνέρεα χεῖρας ἐμὰς γέροντι.
 Πυθόμενος ἴστω ἐπὶ Ἰῆς, ἐνὶ ὑγρῷ ἄπυ
 ΘΑΛΛΟΣ αἰὲς ΘΑΛΛΩΝ πῖστον ἄθλα φέρων.

*Andr. Mannervius, ejusdem
 Schola Corrector.*

III.

DN. WENDELINI THALII
obitus non - obitus.

Irae molis opus Fati tardare sagittas,
Et conclamatae laticare diem;
At tela instantis prorsum deflectere, monstro
Persimile est: THALII quiviv utrumque manus.
An dubium? vivet, quidquid de morte susurrent,
Dum Libitina tuam, Clinice, ludet odem.

I D E M.

WENDLINO, medium quod Mortae ostenderet unguem
Aegra caterva, trias dixerat atra diem.
Praesidis ille forum venerans comparet; atrocis
Mox caput hunc sceleris pars violata probat.
Illud Apollo igitur decretum subdit: Ab orbe
Exulet in superam jugiter arce reus.
O male consultum, iudex, tibi! mentior, horam
Si perges medici tu Deus esse gregis.

Iqan. Ernestus Seroerus Gedanensis.

I V.

Μὲν μέλ' ἀγγεῖον χρεὶς ἢ τοῦ σὸς ἵνδανεν ἔτος,
Ὡς κεν ἐπ' αἵματι σ' εἰς θρόνον σὺ φά δεῖς,
Μῶν δὲ ποδὴ τὰ δρέπειν ἐν ἀνδοκόμῳ παραδείσῳ
Ἀνθεα, καὶ κινῶν φάρμακα ἐσθλὰ τείν;
Τῷ γ' ἄρα Ἰνδῶν σὺ σραπῶν πτερόεσσιν ἀκούεις
Μελπομένῳ λιγέως παμμεδέοντι θεῷ.
Ὡς δὲ αἰτρελέως πολυποικίλα ἀνθεα δρέψεις
Ἰατρὴν ψυχῇ τοῖς ἀκούσι τέλῳ.
ΘΑΛΛΙΕ θάλλε χαλῶς ἐν ὑλύμποιο καρήνοισι
Ἡδὲ κερασάμεν φάρμακα κλείε δρόν.

Martinus Sueferus, Libenrodenensis.

V.

O Mortam nimis invidam ac rapacem!
 Cujus terribilis manus, salutis
 (Dolendum!) peramabili Magistro
 Pepercit minùs; ô nefas cruentum!
 At nec Phillyridem, nec & Melampum
 Suspexit: rapuit pari antea omneis
 Fato. Quid juvat ergò tot querellis
 Angi, tot lacrumis tepentibusq;
 Haud prorsus THALIUS perit; celebri
 Hic famâ, sed ibi beatitate
 FLOREBIT (melius quid?) æviternâ.

*Johannes Heuslerus
 Northusanus.*

VI.

Corpus humo reddens THALIUS mortale, quod
 Immortale suis reddere non poterat. (herbis
 Pæona mente adiit summum vi simplicis herbæ,
 Cœlica quæ deamat flumina, nempe FIDE.
 Hac mens in cœlis vivit, tandemq; cadaver
 Immortale suo tempore surget humo.

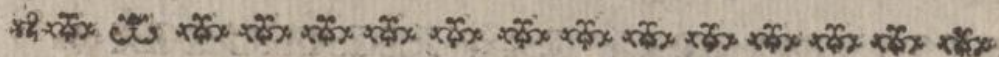
*Maximilianus Schoppius,
 Wernigerodensis.*

VII.

ΣΤῆθι τ' ἢ δᾶσαι κείνῃ τάφον ἀνδρῶν, ὧν
 Ενθάδε τῷ Φοίβῳ κείῳ ἐφεισάμεν
 Τίος, πολλάκις ὅς μοι γερῶν ἄλλῳ εὐραίο νύσῳ
 Σώμασι ἀφνέων, σώμασι τ' ἀκτεάνων.
 Τὸν δὲ μάλ' ἐν πάγλως ὀλοφύρεο, ἠδὲ ποτέρχῳ
 Τῷ νεκρῷ φέρων ταῦτα σερῶ ἔπει.
 Ταῦτα μὲν ἐν κόλποις σκιοφίδες σῶμα χαλύπτει
 Ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει αἰών.

*Christophorus Theodori,
 Hertzbergensis.*

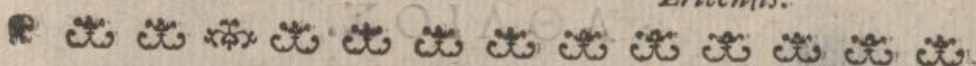

VIII.

Imeto, querulis Proserpina mota susurris,
 E Stygiâ Alcesten sponte remisit aquâ;
 Sponte remisit aquâ; sed fors non omnib' æqua est:
 Unde nec & tibi nunc obrigit illa, THALI.
 Funestas igitur devitet Jalemus ædes,
 Nam lacrumæ nunquam vertere fata valent.
 Ac licet in terrâ marcescant ossa: JEHOVÆ
 Est tamen (est!) animæ multus in arce locus.

*Iohannes Friderici,
 Ericensis.*

IX.

THALIUS ferè insanabili contagio
 Virum levavit arte mulra corpora,
 Saniq; pharmaci subinde viribus.

A 5

In

In pristinum mutans colorem frigidus
 Artūs, in ævum prorogavit longius.
 Sed ô nefas ! quæ charitas hæc proximi ?
 Plus alteri, minus sibi, qui profuit,
 Aevi peremptis parte in optimâ jacet.
 At quid? DEO fidens homo nullus interit:
 Pium nequit mors occupare: perpetim
 THALIUS, procul morbi remoto semine,
 In sede cæli cum DEO vitam exigit.

Thomas Stolsius,
 Gedanensis.

X.

ΕΓΩΝ, ὅφρα πνέον, νοσῶσι πολλοῖς

Θ οἷς ἡλεκάτιν κακῶν ἄμυνον

Α ισάν. Θανατηφόρῳ Ιοιάντοισ

Λ άβρωσ ἐγκοτέσσα κνεί Κλωθῶ

Ι λυς μεῦ θανάτῳ σκότῳ Κάλυψεν.

Ο υ μίσους ἀπορεῖ, χαλῶν Απολλων

Σ εἶο ὃ πορέεις ἀρανέ τέχνῳ.

A N A G R A M M A

ΘΑΛΙΟΣ.

ΑΘΛΙΟΣ.

Α ΘΛΙΟΣ ὢν ΘΑΛΙΟΣ μετὰ τοῖς μερόπεσι ζάεσκε
 Ολβιῷ ἤππ δὲ δώματι ὀλβον ἔχει.

Gebhardus Sternitius,

Gerorodanus.

Quos

XI.

Quos vitæ usura hæc morbos habet atq; dolores,
Non Phœbea omnes pocla levare valent,
At Lethæa, THALI dum vix gustas, in olympo
Quæ bona, quæ recipis gaudia? Phœbe vale.
Nunquam nepenthes, Phœbeâve pocla cieunt
Gaudia, quanta, THALI, vitæ perennis habet.

*Ioannes Sturnus,
Gebrannus.*

